

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az átalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Felélős szerkesztő és laptulajdonos:

Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Szent-István-utca 3.

Kiadóhivatal: Számmer Imre könyvnyomdája.

Nehéz esztendő.

Valami nagy, bár nem elvárható hozta a nyakunkba ebben az esztendőben a sok csapást, a melyeket csak előrelátó óvatossággal lehet majd elkerülni. Hiszen elszorul a szívrünk, ha körültekintünk a ország nyomorult helyzetén. Mindenütt siralom és szegénység.

Itt az aratás ideje, de mi haszna, ha nem sok reménnyel kecsegtet. Leverte a jég, földhöz verte a vihar a gabonát és a hol még megkímélte, ott annyi eső jön most, hogy dolgozni nem lehet. — Ennek folytán tisztába lehetünk kintásainkkal, a tavalyi gyengébb termés és a folyton szaporodó adók és más terhek mellett. Szegények vagyunk s még szegényebbek leszünk is ebben a sorsban osztozunk mindnyájan, a kinek van birtoka és a kinek nincs. Az időjárás nem kímél senkit, a jég leveri, az eső egyaránt átjárja a nagy táblákat és a két lépés szélességű szántót.

Miként lehessen az ilyen bajon segíteni? Ezen segíteni nem lehet, a természeti csapásokat a tudomány elhárítani nem tudja; a ki biztosította természet, annak még csak megéri a kára, de általában mégis csak megéri a rossz termést az ország. Régebben ilyenkor az egy-két évről a magtárban fűrtartott gabona segített a gazdán, mert a régi konzervatívok nem siettek mindjárt a géptől eladni az új magot. Azok új terméskor is régi kenyeret ettek, jutott — maradt is. De ezek az idők elmúltak,

most elég ha évről-évre, egyik terméstől a másikig képes kintartani a gazda; hogyan is fűdözhetné másképp költségeit: az adót, a folyó kiadásokat és a ma elmaradhatatlan kölcsön kamatait. Hány gazda van, a kinek niúcsen adóssága? Hány, a kinek nincs túlterhelve vagyona? És ez a nagy baj, ez a gazdák megölője, a miért azt látjuk, hogy még a régi polgár folyton szerzett, gyarapította vagyona, a mai ember nemcsak nem szerez, de egyik a másik után pusztul, adóssággal küzd a legtöbb. A jó termés mellett is nehezen megy a gazdálkodás, hisz a gabona árát a börzén állapítják meg olyanok, a kik nem nyomják az eke szarvát, hanem spekulálnak munka nélkül — hát a rossz termés esetén mit csináljon a szegény gazda? Új kölcsönökhöz fordul még adnak.

Szegények vagyunk s még azok is, a kiknek van valamijök, eleget küzdenek a bajokkal. Nem segíthet ezen sem az előhaladó mezőgazdaság, sem az elméletek, sem az emberi munkát helyettesítő gépek. Sőt ezek miatt csak jobban kellene a gazda dolganak állnia, mert ma legalább is mégegyszer annyit termelünk ugyanazon a földön, mint ötven évvel ezelőtt. És mégis azt mondják, hogy szegényebbek vagyunk.

Tény, hogy a gazda helyzetét jelentékenyen megnehezítették az állami és községi adók, a fejlődő állami élet a mult-hoz viszonyítva jelentékeny terheket ró minden egyes emberre. De azt sem lehet

tagadni, hogy a produktív képesség is gyarapodott. S ha az anyagi helyzet a mult-hoz viszonyítva mégis aránytalanul ingadozóbb, akkor annak valami más okának is kell lennie, mely magokban az emberekben rejlik.

A ki az embereknek száz vagy csak ötven év előtti életmódját tanulmányozza és összehasonlítja a maival, az körülbelől rájön a mai anyagi bajok egyik főbenjáró okára.

Ma igen sok ember, még falusi is, oly életmódot folytat, hogy egyik-másik Croesus kincsét is képes volna elkölteni.

Nagy a fényűzés egész a legalsóbb rétegekig. A mai ember oly felcsigázott vágyakkal bír és olyanok az igényei, hogy a mit ma az egyszerű iparosnál vagy talán falusi gazdánál látunk, azt száz év előtt a kastélyokban sem ismerék.

Bizonyos könnyelműség vett erőt az emberekben, a mai napnak élnek és igen kevesen gondolnak a holnappal. Takarékosságról, egyszerűségről az életmódban, a ruházatban, a kiadásokban alig van szó; sokan vannak, a kik többet akarnak mutatni, mint a mik, ha azután a régi mese íelfujt békájának sorsára kerülnek, nem lehet csodálni.

Azután akár jó, akár rossz legyen a termés, az aratás, egyképpen csak panaszkodat hallunk. Természetes, mert szegény ember az mindig, a kinek nagy vágyai vannak. Hogy pedig nem valamennyi igazi szegény, a ki ma szegény, hanem

Bolond a vásáron.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcaja. —

Irtá: Kincs István.

Föl nem tudta fogni, mi végre teremtette az Uristen az asszonyt. Azért élt már vagy harminczöt esztendőt a föld hátán s még mindig nem botlott egyetlenegy fehérrébe is. Az apja röstellte a dolgot, szépen kérte, hogy hát... izé... Pali, rajta már egyszer, no... hanem Pali biz' semmit sem izélt. Majd ő erölteti azt a sovány esztét valami fehérrébe miatt. Nem ment el a jó dolga. S ha meg a falubeli emberek támadtak rá s akartak bolondot csinálni belőle, akkor dühösen fortyant föl:

— Ne veszekedjétek velem, azt megmondom, mert ha békét nem hagytok, hát vasvilával háziasitom össze a fejetekeket. Isten engem úgy segítjen!

S a milyen bolond ember volt, még meg is tartotta volna az esküözését. A gyámoltalansága mellett jó adag puskapor is szorult beléje.

Vesztég maradt hát mindenki. Hanem csodák csodája! ez a Pali egyszer csak azon kezd:

— Édes apám? hallja-e édes apám?

— Hallom no, fiam, mit akarsz?

— Megakarok háziasodni, apám.

Az öreg Szücsnek távva maradt a szája. Ilyenre hát nem volt elkészülve. Föl nem bírta

fogni, mi ütött egyszerre az ő Palijába, hogy most már szükségét is érzi az asszonynak a háznál, holott előbb csak hallani sem akart róla.

— No hallja-e édesapám, türelmetlenkedett a fiú, miközben az öreg még mindig ámult-bámult — megakarok háziasodni, de szaporán.

— Holnap akarsz talán már esküdni? — kérdezte az apja szinte gunyosan.

— Még ma is készen volnék rá. Nem vallom ki tovább a hátammal.

— Mi köze a hátadnak a házassághoz? — Mi köze? — bosszankodott Pali — furcsa! csakis annak van köze hozzá. Két napja olyan fájás szorult beléje, hogy két heti nyomkodásba kerül, míg kikergetik belőle. Arra kell az asszony. Csak emlékezik édesapám, a kend hátát is mindig az édesanyám nyomkodta, hogy az Isten boldogítsa. Ha életben volna még, dehogyan kellene akkor más fehérrébe a házhoz.

Szücs Gábor erre a különös magyarázatra olyan lett egyszerre, mint a bika, mikor vörös posztót mutatnak neki. Hanem mielőtt még kitért volna, Pali nyugodtan folytatta:

— Mondtam, hogy asszony kell nekem.

Azért csak ne veszekedjék sokat, édesapám, hanem keressen hamarosan egyet.

— Keressen a veszedelem! Én csak nem keresek neked asszonyt.

— Hát jól van, no. Keresek majd magam.

Hanem azt mondom, ha találtam, ne legyen aztán ellene kifogása, édesapám. Ki ne dobjon majd feleségestül.

— Vedd el a sátán keresztanyját, bolond! — mormogta dühösen Szücs Gábor — veled ugy sem lehet okosan beszélni.

Pali látván, hogy az apjával se lehet okosan beszélni, fogta magát egyszerűen, sarkon fordult és kirozott az ajtón.

Szücs Gábor után nézett.

Látta, hogy a gyerek Soós Orbánné háza telé tart.

— No nézd a hunczutot! — pattant föl magában, miközben a bajusza csücskét megelégedetten húzogatta — nem is olyan bolond a gyerek a milyennek képzeltem.

Orbáné özvegy asszony volt s volt két szép eladó mostoha lánya. Az egész birtok azokra nézett. Csak a Pali lám ott tapogatózik. Talán ugy is a szive íáj az egyik leányzóra s csak amugy keni azt a fájást a hátára. No nézd, milyen polititikus lett egyszerre a Pali szentem!

Az öreg Szücs Gábor rettentő kíváncsi volt, mi leszen voltaképp annak a rögtönházaságnak a vége? Hogy a lányok közül bármelyiket az első szóra oda nem adná Orbánné arról szó sincs: mostoha létére örül, ha meg szabadulhat tőlük. Csak azután Paliban ne forduljon föl megint a jóakarát. Mert hát három hétig hirdeti őket a pap, azonközben éppen séggel a lakodalom is elkészül, hanem há

Mai lapunk 8 oldal.

igen sokan magok okai szegénységüknek, azt az élet ismerője alaposan látja.

Szegények mindig voltak és lesznek, de annyinak nem kellene szegénynek lennie, annyinak nem kellene anyagi zavarokkal küzdenie, mint a hányat látunk ma, ha az emberek gondolkoznának kicsit és fékezniék vágyaikat.

A mai gazdasági viszonyok között sokat várunk a kormánytól, sokat várunk az okszerű műveléstől, csak egyről megszoktunk felejtkezni: magáról a gazdálkodó emberről, a ki tulajdonképp maga saját szerencséjének kovácsa.

Most midőn ismét egy nehéz esztendő előtt állunk, midőn az anyagi küzdés fenyeget, jónak láttuk erről is beszélni. Ha oly sokszor szokás a régi jó idöket emlegetni, ne felejtkezziink meg a régi emberek egyszerűségéről és arról, hogy legtöbbször koldussá teszik az embert a saját féktelen és meg nem szabályozott vágyai. A ki magán uralkodni tud, annak kevés is elég, a ki nem tud annak semmi sem lesz elég.

POLITIKAI HIREK.

— A trónörökös eljegyzése. Ferenc Ferdinánd főherceg, praesumptív trónörökösnek Mária Lujza cumberlandi hercegnővel való eljegyzésének híre megerősítést nyer azzal, hogy a főherceg nemsokára látogatást tesz Gmundenben, az ott tartózkodó Ernő Ágost cumberlandi herceg családjánál. A cumberlandi herceg tegnap fiával, György Vilmos herceggel Ischlben látogatást tett a királyi párnál s mindketten hivatalosak voltak az udvari ebédre. A fiatal cumberlandi herceget tudvalevően csak néhány nap előtt nevezte ki ő felsége a 42. gyalogezred hadnagyává. Ferenc Ferdinánd főherceg most Stuttgartban van nővérénél, Margit Zsófia württembergi hercegnénél. Mária Lujza cumberlandi hercegnő, a kit az egybehangzó hírek a főherceg jövendőbelijének említettek, 18-ik életévét töltötte be. 1879. október 11-én szület-

három hét sógorok között is majdnem egész lapot tesz ki a kalendáriumban. S addig annyi történhetik, hogy Pali még másik harminczöt esztendei agglégénységre számhatja el magát.

S hozzá a boldogtalan alig félóráig huzza ki Orbánéknál. Manó látta az olyan rövid szeretkezést! Szücs Gábor legalább, ha lány lett volna, a hatvan esztendeje daczára is kinézné azt a kérést, ki félóra hosszat tevé neki csak a szépet. Hanem Pali bizonyosan szerzett menyasszonyt. Szerencsés keze van mindenben. A mibe belefog, azt dülőre viszi: török szakad de dülőre virzi.

Csak olyan valóságos sibillakönyv ne volna az ábrázata! Okos ember hangot se bír róla leolvasni. Ni! szemben jön éppen az ablakkal; az apja megerölteti a szemét, hanem az arczán most is csak az az egykedvűség ül, a melyikkel különben fumigálja mindig a világot. Azon nyan meg nem látszik, hogy eddig már boldog völegény.

Vagy talán kikoszarozták? Az meg éppen nem lehet. Akkor már legalább illenek kicsit dühösnek lenni.

Szücs Gábor elébe ment a fiának s mindjárt e kérdéssel fogadta:

— No fiam, Pali, hát van-e már menyasszony?

— Van — volt a rövid felelet.

— A Juliska talán?

— Nem — válaszolt Pali egykedvűen.

tett Gmundenben. A főherceg decemberben lesz 35 éves.

— A magyar-vámtarifa. A földművelésügyi miniszter megkeresésére a kereskedelemügyi miniszter az autonóm vámtarifa tárgyában tartandó tanácskozárra a magyar gazdasági bizottságát és a magyar mezőgazdálkodó-szövetkezést is meghívja.

— Az oroszországi lengyelek elégtelensége. Azok a vérmes remények, melyeket a lengyel nagyok II. Miklós czár tónralépéséhez fűztek, lassan-lassan oszladozni kezdenek. A II. Miklós tróralépések igért reformok még mindig késnek, a helyett lépten-nyomon folytatják az oroszosítást, mely az orosz kormány minden intézkedésében nyilvánul. Hivatkoznak a czár liberális hajlamaira, a ki megengedte, hogy Miekievicznek szobrot emeljenek Varsóban, de ignorálja azt a tényt, hogy ugyanakkor Vilmában Muravjev, a lengyelek hőhője nemesak hogy hasonló megtiszteltetésben részesült, de az orosz kormány egyuttal elrendelte, hogy Muravjev arcképe az összes iskolákban a czár arcképe mellé függesztessék. II. Miklósnak legutóbbi Varsóban való tartózkodása alkalmával csaknem egyidejűleg történt, hogy a mig a czár a lengyeleket ószinte érzelmeiről biztosította, azalatt az orosz kormány kiadta a rendeletet, hogy jövőre tiltva legyen a lengyel nyelv használata a községi bírásoknál. Ugyancsak az új óra alatt jelent meg Imrecinszki varsói kormányzó rendelete, hogy a kerületi 'atóságoknál lengyelek nem lépteltetők elő titkárokká. A lengyel nemesség egy millió rubelt tevő ajándékát pedig, melyet a czárnak koronázása alkalmával följánlott, egy Varsóban létesítendő miegyetemre fordítják, mely intézetnél — orosz lesz a tannyelv.

A jégbizottság.

A jégkár bizottság vasárnap d. e. 10 óra-
kor a polgármester elnöke alatt ülést tartott.

Ez a bizottság éppen csak annyiban különbözik egyéb bizottságoktól, hogy a czime, meg a küldetése más, egyébként olyan csendes mint a többi. Azt mondják, hogy az első ijedség sokkal sötétebb színekben látta a veszedelmet, mint a minőnek az valóban bizonyult. Viszont mi meg azt mondjuk, hogy sokkal többet vártunk ettől a bizottságtól, mikor a könnyeket hullajtó polgármester vezérlete alatt a közgyűlésből kiindult, mint a mennyit most két heti működése után tőle láttunk, tapasztaltunk. És semmi egyéb enyhítő-körülménynem

— Ah! hát akkor a fiatalabbik? Jó gusz-
tusod van, fiam, meglátszik. No persze, hogy az Iluska sokkal külfömb a másiknál. Tehát az lesz a menyem?

— Az se — felelt homolyan a fiu.
— Micsoda? És nem kaptad meg egyiket sem.

— Megkaptam mindakettőt.
— Ne bolodulj, Pali — fenyegette meg az öreg a fiut — hanem beszélj már okosan.

— Okosabban nem beszélhetek, megmond-
tam, hogy megkaptam mindakettőt. Két lányom lesz egyszerre.

— De az ég szerelmére! hálálgodott Szücs
Gábor — előbb hallani sem akartál asszonyról, most meg egyszerre kettő is kell? Minek neked két asszony?

— Mondtam én, hogy két asszonyt sze-
reztem? Szóval se mondtam. Két lányom lesz csak, punktum: Megkértem az anyjukat.

— Megbolondultál, gyerek? tört ki dühö-
sen az öreg — azt a mostohát akarod a nyak-
kamra hozni? Megfejtélek vele együtt. Mégy
vissza egyszerre és mondasz vissza neki?

— Pali rázza a fejét. Annnyit modott vele,
hogy ő bizony nem megy s azután hozzátette:

— Megmondtam, szerezzek nekem fele-
séget édes apám, nem tette meg, szerezttem
hát én.

— De hiszen a csillagát a szerzésednek!
Adok annak a vén fehérsnépnek. Megyek egy-

lehetett fölfedeznünk a tisztelt bizottság szu-
nyókálását illetőleg, minthogy átközött meleg
van, s az ilyen idő éppenséggel nem alkalma-
tos nagyobb szabású tárgyalásokra, mert ször-
nyen elálmósodnak a lelkek.

Bizony a kánikula nem a nagy népboldogító
eszmék születésének ideje, hanem a pihenésé, a
nyári szórakozásoké. Mért hogy az az ostoba
jégverés éppen ilyenkor alkalmatlankodott?

Ennek a bizottságnak a közgyűlés korlát-
lan hatalmat adott. Tehát él és uralkodik a
törvényhatóság kegyelméből, akárcsak a szu-
verén fejedelmek az Isten kegyelméből. Tehet
jót, rosszat, a mint neki tetszik. De mivel a
jóselekedet áldozatokkal és némi megerölte-
téssel jár, a rossz pedig közfelháborodást és
lelkismeret furdalást okoz, hát legcélszerű-
sabb semmit sem cselekedni. És kétségtelenül ez
a legkényelmesebb.

De beszéljünk az "ülésről."

A főügyész, hogy diszkrétan visszafojtott
ásítás után előadja, hogy neki még a jégverés
előtt kiadatott egy litániaszerű lajstrom, mely
a város földjeinek haszonbérlei közül a bér-
összeggel hátralékban lévő polgártársak neveit
tartalmazza. Kérdezi, hogy pörölje-e őket?

A bizottság mély megindultsággal hall-
gatja meg az előterjesztést és határozatilag ki-
mondja, hogy a dolog egyelőre függőben ha-
gyassék. Mert hiszen valóságos vétek lenne
most pénzt kérni a szegény emberektől, a kik
ezidőszert meg segítséget várnak.

Az érdekes urak ezután megtörülgetvén
izzadó homlokukat, és áttértek az Endresz...
azaz, hogy a másik tárgyra.

Egy sujtott polgártárs panaszt emelt, hogy
a „Hazai“ biztosító-társaság — mely Kussuth
Lajos Ferencz nevű fiának köszönheti fényes
karrierjét, s mely az év elején csalfa mérlegé-
vel országos föltűnést keltett — tehát mondjuk
ez a társaság még maig sem küldött becsült a
kár felvétele végett, pedig a bejelentés annak
idejében megtörtént. Lehet, hogy mivel ezen-
kívül a „jőnevű“ társaság a fejevári jégkár-
nál érdekelve nincsen, úgy gondolodik, hogy
egy kár nem kár és napirendre tér a szerény
üzlet fűtött.

Mindazonáltal a bizottság megkeresi a

szerre Orbánékhöz s vagy az egyik lány lesz a
menyasszonyod, vagy kiterem a nyakát a gaz
mostohájának.

Pali vállalt vonta. Ugy mondta azután:

— Bánom is én, akármit csinál, csak asz-
zony kerüljön, az a fő.

Szücs Gábor pedig lélekszakadva rohant
Orbánékhöz igazságot tenni. Mikor beállított,
olyan csetepatét csinált hamarjában, hogy
visszhangozott bele az udvar is.

Orbáné végtére jónak látta megkérdezni
tőle, voltaképp miáratba volna, hogy olyan han-
gosan csinálja a maga dolgát. Szóval beszéljen
már egyszer okosan.

Ez észretérite az öregot és nyomban
alább adta. Azon kezdte, hogy hiba van a kréta
körüli: Az ő fia asszonyért járt ugyan náluk,
de azért leány kell neki feleségnek, nem pedig
özvegyasszony. Szóval Orbáné helyett adják
vagy Juliskát, vagy Ilonát, mert ha nem, akkor
más háznál próbálnak szerencsét.

Tudja Gábor bácsi, én az egész dolgot
csak tréfának vettem amugy is. De ha az a
gyerek igazán olyan bomlott, akkor kendnek
kellene több eszének lenni. Az egyszer nem bá-
nor, vigyék Juliskát, ha ugyan nincs a leány-
nak kifogása ellene, de jövőre jegyezze meg a
szomszéd, hogy ha bolondot küld a vásárra,
könnyen meggazdagodhatik a zsidó. Ugy vigyáz-
zon a fiára.

társaság igazgatóságát, hogy ne terheltecsék egy kiesít utána nézni a dolognak.

Most következett az utolsó, de legkeményebb dió: a vetőmagvak kérdése. A bizottság kellő szakértelemmel megállapította, hogy a jégvert buza vetőmagnak nem lesz használható, tehát megkeresi a földművelésügyi minisztériumot, hogy kellő mennyiségű kölesönvetőmagot bocsásson a gazdaközönség rendelkezésére. Ritka önzetlenségre való „körülméteknél” megállapodtak arra nézve is, hogy a kölesönvetőmagra a jobb módú gazdák is igényt tarthatnak. Hogy pedig a szükseges mennyiséget megállapíthassák, fölhevítik az érdekelteket, miszerint erre nézve Tamási Gyula gazdasági tanácsosnál augusztus 10-éig bezárólag tegyenek jelentést.

Lehet, hogy e miatt sok dolga lesz Tamási urnak, a jeles ódaköltőnek s vénájá, mint az már többször megtörtént: időszi pangásnak indul. Olyan szomorú dolog ez, mintha valaki a kasztíliai forrás élvezete után szódavizre szorul. Az ő magas szárnyalás lelke is lekényyszerül a költészet illatos berkeiből a nyomorult próza sivár mezejére. Megtörténhetik — mintha már is hallanánk — hogy így pengeti a lantját:

Oh mennyivel könnyebb zengeni a népek.
Dicsőszorus fölvel az áldott szabadban.
Mint itten vesződni magával a néppel,
Izzadó homlokok bent a hivatásban!

vagy:

Oh mennyit szenvedek érte
Imádott szép haza,
Már biz' Isten megcsokolom —
Ereszettek haza!

Igen, oh igen! Mert valamiképpen a rab kezét megkötö a bilincs, szintazonképpen deprimálja a hivatalos rubrika az olympusi csavargáshoz szokott szilaj lelket.

Hanem forduljunk el ettől a siralmas képtől és térjünk át befejezésül egy még siralmasabbra.

Valami dőre ideáktól megszállott filantróp oda nyilatkozott, hogy jó lenne most hozzáfogni az alagsatornák építéséhez s ez által gondoskodni arról, hogy a szegény embernek meg legyen a telre való kenyere. Allitóltag erre azzal felelt volna egy a mi saját külön kisdad kormányunkhoz közel álló férfiú, hogy ugyan mire való volna az a fölösleges kiadás? A bölcs magisztrátus erre a ezéla annak idején már szerződötetett egy légió patkányt, melyek még csak napszámot sem kérnek s bár az igazat megvallva meglehetősen redszertelenséggel működnek, remélhető, hogy a vizvezetők megvalósulásáig teljesen befejezik aknamunkáikat.

Azért a szegény emberekről sem felejtkeznek meg. Falb szerint erős telünk lesz, majd akkor tág tér nyílik kenyérkeresetre a hóhányásnál, meg a nyulakra rendezendő hajtóvadászatonál.

A filantróp ezek hallatára annyira elértékenyült, hogy szeméi megteltek könnyvel. Nem is érdeklődött tovább.

Különbön, mint értesülünk, a jégbizottság legközelebbi ülését a polgármester szölejében, — kedvezőtlen idő esetén pedig a „Fekete Sas” külön tarok szöbájában fogja megtartani.

A—sz.

A borellenörző bizottság.

Már körülbelül egy éve annak, hogy Székestejérvárott a borellenörző bizottság megalakult és még ezideig sem gyűléséről, sem pedig hivatászerű tevékenységéről, egy hangot sem

hallottunk. Pedig épen most lenne ám az ideje, midőn szőlőink a jégverés által nemcsak az évre de a jövőre is tönkrevannak téve, hogy a törvény szigorát kijátszó hamis bor készítőket és árusítóit is a legéberebb őrszettel tartanak; mert maholnap odajutunk már, hogy drága pénzzen művelt szőlőink produktumait a csalárdság és kapzsóság teljesen tönkre teszi, borvidékünk jóhírneve elvész; a szegény gazda csak fizet és nyúgi a terheket, s ha így tart ez tovább, még a szőlőbirtokába fektetett pénzt sem kapja vissza.

Ez állapotot nem szabad elhallgatni. — Ebben kell lenni tehát a bizottság tagjainak.

Ügyeljen fel arra, hogy minden bor csak azon borvidék megjelölésével hozassék forgalomba, hol az tényleg termett, mivégül a vasuti főnktől kérjen minden hónapban kimutatást arról, hogy az állomásra kinek a címire s honnét és mennyi bor érkezett. Itt különösen ügyeljen az ausztriai vidékről jövő borokra, mert eddig a horvitzgáló szakértő bizottságok vizsgálatai azt bizonyítják, hogy a legtöbb esetben különösen ahol nagy mennyiségekről van szó, az osztrák műbor-törvény alapján hatóságilag engedélyezett műbor-gyárakból származnak az elkobzott mesterséges borok.

E feladat megoldása végett a bizottság saját kebeléből kiküldött két tag által a pinceket, borraktárakat, borkereskedőket, koresmákat, vendéglőket, bormérő helyiségeket menél gyakrabban vizsgálja meg; a vizsgálatok alkalmával kérje elő az üzleti könyveket is.

E vizsgálatoknál, ha szükségét látja, a rendőrség vagy előjáróság támogatását is igénybe veheti s a rendőrség vagy előjáróság a kért támogatást meg nem tagadhatja.

Estőnként egyes gyanus helyen a keresmákat illetőleg kísérjék figyelemmel, hogy kihez szállítanak kőtes híri ezégtől bort és ejtsék meg ott rögtön a vizsgálatot: ha a vizsgálat a kellő eredményt a hamis bor esem-pészet kiderítésével elérte, ugy a helybeli lapokban mindkétérdekűnek nevé közöljék, hadd ismerje meg a nagyközönség a szőlősgazdák csalóit.

A.

Missió-kiállítás Adonyban.

Folyó hó 3-án Duna-Adonyban — mint tudósítónk írja — a „Missió-segélyző egyesület” kisebb körű kiállítást rendezett.

E kiállítás már a második megnyilatkozása ama benső lelkesedésnek, mely a katolikusok lelkét lángra gyulasztja, ha az egyház támogatásáról van szó. Nagy ugyan a száma azon katolikusoknak, a kik nem érdeklődnek: akik tudomást sem vesznek az egyház állapotáról, nem az egyház ama fönséges szervezati-czódjáról, mely az egyik egyház gazdaságából segélyt nyújt a szegényebb egyházaknak, — annálkevésbbé pedig a hívek ama áldásos sokszor titkos működéséről, melynél fogva a misszionáriusokat a pogányok megtérítésében anyagi-lag igyekszik támogatni; — de hála legyen a jó Istennek, vannak olyan hívei is egyházunknak és pedig évről-évre növekvő számmal, akik feleslegükből nemcsak saját templomaiknak, hanem oly vidékek templomainak felruházásáról is gondoskodnak, a melyekhez őket csak Krisztus szelleme fűzi.

A jelen kiállítás, melyről szó van, majdnem kizárólag Bukoviaában levő néhány magyar község templomainak szánt tárgyakat állította ki. A kiállított egyházi szerek egy kö-

zép nagyságu termet töltöttek be. Misemondó ruhák (casulák, albák és kehely képletek), gyertyatartók és egyéb egyházi szerek szép számmal voltak képviselve. A kiállítás látogatóinak figyelmét különösen lekötötték a remek kivitelű stólkák és albák. — Mindeme felszerelések ifjú Zichy Xivia grófnő odaadó fáradozása folytán készültek, ki részint saját kezűleg készített utbaigazításával és felügyelete mellett készítette a kiállított misemondó ruhákat.

Eltelkintve tehát az „adonyi misszió segélyző egyesület” megalapításától és eddigi áldásos működésétől, mely már magában véve is a Mindenható részéről méltán várhat jutalmat, a mi részünkről, katolikus szemlézők részéről pedig a legmélyebb köszönetet és tiszteletet érdemel, mondom ettől eltekintve, a mostani kiállítás már önmagában is határozott bizonyítéka ama nemes, feláldozó lelkeknek, kik minden téren, nem kimélve sem fáradságot, sem anyagi áldozatot, igyekeznek az egyháznak felvirágoztatását és terjedését elősegíteni. — Köszönet és hála legyen ezért gróf Zichy Nándor jótékony családjának!

Igazán, hálát adhatunk a jó Istennek, hogy a misszió segélyezése ügyében már ennyire vagyunk. — Habár mindaz, a mi édes hazánkban a misszió segélyezése ügyében történik, a külfölddel még nem versenyezhet, mindazonáltal a legszebb reményekre jogosít bennünket hitéletünknek e téren való megnyilatkozása. Különösen főuri hölgyeink vallásos érzülete, mely ifjú Zichy Livia grófnő szép példája után indulva, sokat tehet a misszionáriusok és szegény templomok segélyezésében. Mivel azonban a példa vonz. jobb lemondani e tekintetben a szerénységről és a nyilvánosság elé lépni, mert e szerénységnél még legkisebb látszatát sem hordozza magán, ha jótéményeinket a nyilvánosság elé hozzuk, azt a legnagyobb haszonnal lehet, mert mi-ök lelkületében a felebaráti szeretet gyakorlását felindítja.

Sch. L.

UJDONSÁGOK.

— A pápa egészsége. A pápa egészségi állapotáról elterjedt nyugtalanító hírek ellenében a *Stefani ügynökség* kijelenti, hogy a szent atya legutóbbi gyöngélkedéséből teljesen föl-épült. A pápa, a ki néhány napig nem hagyta el a szobát, tegnap ismét két óra hosszat sétált a Vatikán kertjében. Ezután ő szentesége *Rampolla* államtitkárt s *Mocenni* és *Mazzella* libornokokat fogadta. *Laponi* dr. a pápa orvosa, a hozzá intézett kérdésre megerősítette ezeket és kijelentette, hogy a pápa egészségi állapota kielégítő.

— József főherczeg. Acsuthi levelezőnk írja, hogy az Alsó-Dabas és környékén e hó 15-ikén tartandó hadosztály-keretgyakorlatokra *József főherczeg* is lerándul 15-én — pénteken — másnap távozik el. A főherczeg Alsó-Dabason *Halász* Zsigmond orsz. képviselő vendége lesz.

— A berlini nagykövet. *Szögyény-Marich* László monarchiának németbirodalmi nagykövete, a ki kiváló képességei és rokonszenves egyénisége által *Vilmos* császár legbizalmasabb barátai közzé tartozik — mint csóóri levelezőnk írja — ma több havi tartózkodásra Csóorra érkezett. A nagykövet családja már hetek óta van Csóoron, a hol a nyarat rendezesen tölteni szokták.

— A katolikus nagygyűlés. Az augusztus végén Budapesten tartandó hatholikus nagy-

gyűlés igen nagyszabásúnak ígérkezik, A katolikus kör, a mely a nagygyűlést szervezi, erősen dolgozik, hogy a gyűlés minél imponzansabb legyen. Eddig harminczöt egyesület részéről 282 képviselőt jelentettek be, az országos szövetséghez pedig kilenczven katolikus egyesület csatlakozott. A budapesti gyűlésen kívül Kassán is lesz nagygyűlés augusztus 17., 18. és 19.-én. a honnan azután a résztvevők Budapestre jönnek. A katolikus nagygyűlést Vaszary Kolos hercegprímás fogja megnyitni. — A budapesti katolikus nagygyűlésre bejelentett képviselők Fejérmegyéből: *A csákvári kath. kör részéről*. Rác Endre, plébános. Deáky Lajos. Quaiser János. Dorner Károly. — *A lovásberényi kath. népkör részéről*. Krécsy Károly, plébános. Ifj. Elbert János, alelnök. Schieder Kálmán, könyvtáros. Paap János főtanító. — *A kis-apostagi kath. kör részéről*. Wizi István, elnök. Csikós György, v. tag. Horváth Márton, v. tag. Fekete János v. tag. *A bodajki kath. kör részéről*. Szentiványi Károly, plébános. Lábady Mihály. Zahola Károly. Medve János. Német Imre.

— **Gyémántmisés püspök.** Ritka szép ünnepély előkészületeiről értesítenek Esztergom-ból. *Sujvánsky* Antal ezmetes püspök ugyanis szeptember hónapban ünnepli meg gyémántmiséjét. A népszerű egyház fejedelmét, a ki egyházi költészetünk kimagasló alakja, ez alkalommal az esztergomi főkapitán nagy óvácziókban részesíti.

— **Jóteköny bazár.** A következő sorokat vették: „Tekintetes Szerkesztő Ur! — Becses lapjának legutóbbi 57. számában „A jégverés áldozatai” czim alatt megjelent cikkének végén a jégverés által okozott nyomor enyhítésére a többek között czikkir jóteköny bazár rendezését javasolja s felhívja az illető tényezőket, hogy ennek megvalósítására tegyék meg a kezdeményező lépéseket. — A nélkül, hogy a cikkben foglaltak igazságát gyöngíteni akar-nám, azt hiszem, hogy a felvetett eszméből aligha lesz valami. Nem azért, mintha itt nálunk jóteköny bazár nem létesülhetne, még kevésbé mintha a jelenlegi viszonyok nem provokálnák, hanem mert nálunk éppen a *kezdeményezés* a legnehezebb dolog, és hogy magát ez ügy fáradságos vezetése alól kivonja, senki sem lesz hajlandó magát a kezdeményezésre „illetékesnek” tartani. Hozzájárul még a nyári idő, a mikor városunk intelligens közönségének legnagyobb része, ha nem is fürdőbe, de bizonyosan a szőlőbe vonul nyaralni s így előre láthatólag bizonyos fáradsággal járna a kezdeményezés. Ez azonban nem elegendő ok, hogy magát a jóteköny bazár eszméjét elejtsük, mert tudvalevő dolog, hogy semmi más mulatság nem hoz a jóteköny czélra olyan szép jövedelmet, mint az ilyfajta mulatság. És ha *Szűgyény-Marich* Julia Ö Méltósága a rendezés élére állna bizonyos lenne siker is. A kételkedőknek bátran reá mutathatunk a „Megyebál” s a műkedvelői előadások fényes sikerére, a melyek kétségtelenül bizonyítják, hogy a mi közönségünk is szereti a nagyobb szabású mulatságokat s azokért messzebb menő áldozatokat is tud hozni. Csak a rendezés és vezetés legyen jó kezekben úgy a siker elmaradhatatlan. Leghelyesebb lenne, ha *Szűgyény-Marich* Julia Ö Méltósága, vagy Bárány *Fiáth* Pál főispán állanának a rendezés élére, mert ez esetben egész kétségtelen volna a siker. — Ha soraimmal Tekintetes Szerkesztő Ur egyetért, kérem azt becses lapjában egész terjedelmében közölni. — *Egy a ki érdeklődik.* — A magunk részéről e levélben foglaltakra semmi megjegyzésünk nincs. Mi nem tartjuk és nem tarthat-

juk magunkat illetékesnek ez ügy propagálására s így e levélben foglaltak bírálatát is azokra bizzuk, a kiket az megillet.

— **Szent Péter és Pál apostolok ünnepét** a szokott nagy fényvel és hagyományos kegyelettel ünnepelték meg az idén is Rómában a vatikáni Szent Péter bazilikában. Ezen alkalommal azonban Ő szentsége csak magán kápolnájában mondott csendes szent misét, melyre a pápai udvaron kívül csupán néhány külföldi előkelő egyéniség nyert meghívást. A bazilikában azonban egész napon át csak úgy özönlött az ájtatoskodó hívek serege. s kegyelettel járult Szent Péter apóstolnak fekete bronz szobrához, hogy a szokásos lábsókolásban nyilvánítsa hódolatát és tiszteletét az apostol fejedelem iránt. A templom óriás ötezer gertyaláng fényében tündökölt myrtus, borostyán és virágdiszben pompázva. A *Societa Primaria Romana*, a nép nevében ez idén is meghozta szokásos ajándékát s ünnepélyes körmenetben helyezte azt a bazilika föltárára a Confessio felett; — egy gazdag diszítősü és remekül ötvözött, drága kővekkel, zománczozal és értékesen aranyozott és ékesített ezüst kelyhet ajánlva fel Szent Péter és Pál apostolok emlékének.

— **Közigazgatási ülés a megyénél.** Fejérvármegye közigazgatási bizottsága ma d. e. 10 órakor tartotta rendes havi ülését br. *Fiáth* Pál főispán elnöke alatt. Jelen voltak: *Huszár* Ágoston alispán, *Szics* Arthur főjegyző, *Balassa* Sándor I-ső aljegyző, *Plossek* Ferencz kir. pénzügyigazgató, *Hattyúfy* Dezső árvaszéki elnök, dr. *Varga* Zsigmond t. főorvos, gróf *Festetics* Benno kir. tanfelügyelő *Juraszek* János kir. alügyész, *Heinrich* Lajos t. főügyész, *Koller* Pál közigazgatási előadó, *Gadics* György kir. mérnök, *Verebi* Vég István, *Szics* Sándor, *Detrich* Zsigmond, dr. *Pujás* Gyula és *Szics* Andor bizottsági tagok. — A napirend előtt a főispán megemlékezik a megyét ért nagy elemi csapásról, s ebből folyólag, megemlíti, hogy a földmívelésügyi miniszter már gondoskodott, hogy kellő mennyiségű vetőmag becsajátassék a károsult gazdák rendelkezésére. Reméli, hogy a „fejérmegyei gazdasági egyesület” is akcióba lép. — Az alispán jelentés részletesen foglalkozik a jégverés okozta kárral s a szükségessé vált, részben már foganatosított intézkedésekkel. A földmívelésügyi miniszter a főispán kérésére kiküldte *Ferenczy* Zsigmond bábolnai állami ménés gazdász igazgatót, kivel az alispán és az illető járáskor főszolgabírái rendre bejárták a sújtott községeket. Felvilágosították a károsult gazdák, hogy a mennyiben a kedvezményes vetőmagra igényt tartanak, és iránt való kérelmüket a községi előjárások útján közvetítsék. Fel-említi még az alispán, hogy mint azt személyesen tapasztalta, s biztosító társaságok a kárfelvételeit és a fizetéseket igen lelkiismeretesen és méltányosan (?) teljesítik. Több helyről hallott ugyan szóbeli panaszt (!), de hivatalos jelentés, illetve írásbeli panasz e tárgyban nem érkezett. — *Detrich* Sziárd kérdésére a főispán jelzi az érkezendő vetőmagvak árát, mire *Koller* Tivadar megjegyzi, hogy p. o. a köles piaci ára annál 2 forinttal olcsóbb. Főispán erre vonatkozólag indítványozza, hogy ha az árakat túlmagasnak találják, ez esetben irjanak fel a miniszterhez, hogy az árakat lejjebb állítsák. Elfogadjatik. — *Balassa* Sándor tv. főjegyző az adóterületek iránt beadott kérvényekről és az anyakönyvvezetői változásokról jelent. — *Hattyúfy* Dezső árvaszéki elnök felolvassa jelentését az árvaszéki ügyforgalmáról. Megemlíti, hogy mivel az ügyforgalom folyton emelkedik, legközelebb szükségessé válik a gyakornoki állás betöltése. — Dr. *Vargha* Zsigmond t. főorvos jelenti, hogy a múlt hónapban a törvényhatóság területén 111 házasság kötöttet. Született 630, meghalt 415 egyén. Járványos betegségek, nevezetesen gyermekbetegségek szörványosan előfordultak a megye több községében általában szelid lefolyással. A közegészségi állapot a lefolyt hónapban elég kedvező volt. *Az áll. állatorvos* jelentése szerint az állategészségügy ki-elégítőnek nem mondható. 26 községből jelentettek sertésvész. Ennek oka nagyrészt abban keresendő, hogy a kigazdák eltitolják a be-

tegség kitörését. Az ide vonatkozó óvintézkedések a jövőben szigorubbann lesznek foganatosítandók. — *Plossek* Ferencz kir. pénzügyigazgató előadja, hogy a megye 63 községéből érkezett jelentés a jégverésről. A rendelkezésére álló tisztviselőket azonnal kiküldte, hogy ott, a hol szükségesnek mutatkozik, az adóleírást azonnal foganatosíthassák. — Az alispán indítványozza, miszerint tekintettel a megyét ért nagy elemi csapásra, írjanak fel a pénzügyminiszterhez, hogy az adóvégrehajtások a jövő évi augusztus 15-ig függesztessenek. Az indítványt a bizottság elfogadja. — *Gadics* kir. mérnök jelenti, hogy az állami közutak jó karban vannak, majd gróf *Festetics* Benno kir. tanfelügyelő bemutatja több község kérvényét, az 5-öd éves tanítói korpótlóknak államsegély útján való fedezése iránt. — Végül *Juraszek* János kir. alügyész jelenti, hogy a törvényzéki fogházban május hóban 129 rab volt elhelyezve, ez a szám június hóban 45-el növekedett. Júliusban 66-al apadt, tehát a rabok száma jelenleg 108. Kéri a központi fogház megvizsgálásának szeptemberre való elhalasztását, hogy *Ujházi* Sándor főügyész ott személyesen megjelenehesék. Elfogadtatt. Ulás vége 12 óra után.

— **Gazdasági tudósítók.** A földmívelésügyi miniszter *Tamássy* Kálmán földbirtokost a sárobagárdi járásban, — *Nyomáskay* Mihály városi lakos gazdasáztett pedig a székesfejérvári járásban a gazdasági tudósítói tisztséggel megbizta.

— **Éjjeli kaland.** *Rausch* Béla késes-segéd tegnap éjszaka vigan mulatott több kebelbeli pajtásával a sütő-utczai Nagy Lajos-féle vendéglőben. Ugy éjfél táján bevetődött közéleti *Nyikos* Julia jancsár-utczai leány egy czípzélegény kíséretében. A mulatozók kötekedni kezdtek a leánnyal s *Rausch* rászólt, hogy nem restel éjnek idején egy legénynyel sétalogni? A czípzészt fölháborította az előtte ismeretlen fiatalember okvetetlenkedése és egy szeket fölkapva, olyan feleletet készült adni az inzultáló késesnek, melyet annak egyik oldalbordája bizonyosan megsínylett volna, ha az ott levők ezen szándékában meg nem akadályozták. Ezután a leánnyal együtt eltávozott. *Rausch* is valószínűleg abban hagyta volna a dolgot, ha a vele volt körműves legények bele nem hecczelik, hogy lecczkétesse meg a susztert. Az ifjubar erre fölgagadott a borközi virtus és társaival megindult a párocska fölkeresésére. Be is botorkáltak a leány szüleinek jancsár-utczában levő lakására és ott erőlyesen követelték a suszter kiadását. He-lyette azonban a leány apja jött ki, s egy füttykössel alaposan döngetni kezdte a csöndháborító késest. Mig ez azon tűnődött, vajjon merre lehetne elfutni, előjött a suszter is és egy nagy konyhakéssel háromszor megszurta. A virtuskodó legény most már látta, hogy ennek fele se tréfa és a hogy töle tellett megiramodott a buzapicz felé, egyenesen a rendőrségre, társai pedig szerte, a szélrözsa minden irányában. A városházánál azután az inspekciós rendőrbiztosnak előadta végzetes kalandját, de még ki sem beszélhetett magát egészen, elhagyta az ereje és ott a nagy vérvesztéstől összeesett. Azonnal szállították a kórházba s most ott elmékedik a legénykedés szomorú kimeneteléről, a rendőrség pedig mindenfelé keresi a vad susztert.

— **Pályázatok.** Fejérmegyében a következő tanítói állásokra hárdeinek pályázatot: *A seregélyesi* r. kath. népiskolánál üresedésben levő másodtanítói állásra pályázat hirdetik. Fizetése évi 400 firt s egy kis, a legzükségesebb butorozott szoba. Kötelessége az I. és II. osztályt egy tanteremben tanítani, írásbeli teendőkben esetleg az iskolának rendelkezésére állani, szükség esetén pedig a kántori teendők-

ben segédkezni. Az állomásra meghívott tartozik magát az iskolaszéknek bemutatni; megválasztása a személyes megjelenéstől tétetik függővé. Uti költségei minden esetben megtérítetnek. Kellően képesített vagy képezdevezett tanfériak sajátkezüleg irt s kellően felszerelt folyamodványokat július 16-ikáig nyújtsák be alulírtnál. Az állás szeptember 1-én elfoglalandó. **Fetter Ferencz**, plebános. A *csákvári* r. kath. osztálytanítói állásra 350 frt fizetéssel, egy bútorozott szoba és fűtéssel augusztus 20-ig pályázat hirdettetik. Kántori teendőikben segédkezni tartozik. A folyamodványok *Rácz Endre* plebánosnak Csákvárra küldendők. *Iszka-Szt.-György* (Fehérm.) segéd kántortanító kerestetik. Fizetése egy polgári évre 300 frt a templom pénztárából pontosan fizetve. Külön kijáratu csinosan bútorozott szoba, és fűtésre kellő mennyiségű tüzelőanyag. Pályázati határidő július 23. *Horváth Sándor*, plebános. *Inota* főkegyház (Fejérm.) kántortanító kerestetik. Fizetése: 400 frt, mellékjövödelemre bizton számíthat. Külön lakás; stábla. Választás augusztus 3-án Kérvények *plébánia-hivatalnak* Csóór küldendők.

— **A kegyesrendiek új provinciálisai.** A legnagyobb magyar tanító-szerzet, a kegyesrendiek káptalanja tegnapi gyűlt össze Budapesten hogy a boldogult *Frank* Ferencznek megválassza utódját a rendfőnöki méltóságra. A választás ez alkalommal az érdemesek legérdemesebbikére, *Magyar Gábor* címzetes kir. főigazgatóra, a szegedi piarista-főgymnázium igazgatójára esett, a ki könyveket megadva hajolt meg rendtársai bizalomnyilvánítása előtt. Hogy ki Magyar Gábor, arról Délmagyarország néhány évtized alatt fölővekedett ifúsága, különösen Szeged és vidéke társadalmá tudna sokat mondani. De ismeri őt és érdemeit a tanári testület minden tagja.

— **Primiciák.** *Knitthoffer* István új misés pap múlt vasárnap d. e. 10 órákor mutatta be első szt. mise áldoztat a Mindenhatónak *Tamás* Vilmos esperes-plebános manductorsága mellett a nagyszámú rokonság és a hívek nagyszámú jelenlétében a felsővárosi templomban. Szt. mise alatt vallásos szülőit áldoztatta meg, majd pedig szt. mise után áldását adta meghatottság között a szülők, rokonok és jelenvölkakra. A primiciát ebéd követte a szülők szőlőjében, melyen jelen volt a fejevári fiatal papság esperesével s a városi magistrátus. — Ebéd alatt mind-évig fesztelen kedv uralkodott, s egyik felköszöntő a másikat érte: a püspökre, primitiánsra, manductorra, szülökre s vacsora alatt a legnagyobb lelkesedést keltette *Mohay* számvevő felköszöntője a hazafias katolikus papságra. A primiciái ünnepek a késő esti órák vetettek véget. — Folyó hó 10-én délelőtt 9 órákor a székesegyházban *Csúcs* István mutatta be első szt. mise áldoztat teljes assistentia mellett. Az evangélium után dr. *Roth N.*, az esztergomi papnevelő intézet tanulmányi felügyelője s a primitiáns kedves tanára szószékre lépve, a hívek épülésére szépen fejtegette Krisztus papjának méltóságát és kötelességét. Szívet indító volt, midőn az ujmisés azoknak, kik neki életet adtak, meghatottságtól remegő kezekkel nyújtotta azt az élő Kenyeret, mely az égből szállott alá. A szülőkkel a testvérek, rokonok s más buzgó lelkek is járultak az Ur asztalához. Áldásosztás után, melynek 12 óra vetett véget, fényes vendégség következett a szülői háznál. A leleményes házi gazda az udvart nyári étteremmel várásolta, melyet két hatalmas sátor árnyékolta be. Ép ezen körülményből kiindulva s a táborhegyi jelenetre való tekintettel találó felköszöntőt mondott *Látics György*, a belvárosi plébánia adminisztrátora. A 3-ik sátor hiánya, ugymond, azt jelenti, hogy az ujonnan felszenteltnek, ki már is megkapta segédlelkészi kiküldetését Vaálba, sátorfáját fel kell szednie, hogy mint „alter Christus“

többé ne szüleié, hanem mindenkinek mindene legyen. Az adminisztrátor ur széles látókörrel rendelkezvén, észrevette az asztalfőn elhelyezett könyvalaku vasok czukortortát is, a melyet szintén nagy ügyességgel szőtt beszédébe, az evangéliumban rejlő mézédességü kedves s vi-gaszaló igazságokra magyarázván. (Szeretjük hinni, hogy a tehetséges szónok a czukroskönyvet még máshova is bekebelezte volna, ha hivatalos teendői oly korán el nem szölitják az asztalfőtől. Szedőgyerekek.) Az ebéd összeolvadt a vacsorával. Az előbbeni vendégeket mások váltották fel s szívükben mindannyian egy feledhetlen kedves ünnepély emlékével távoztak a boldog hajlékból.

— **Egy csecsemő tüzhálála.** *Jankovics* József maroshegyi napszámos ember tegnap feleségével és két kis gyermekével kiment a Rác szűrik mellett levő kültelekre, hogy *Küü* János árpaföldjét letakarítsa. Míg ő feleségével dolgozott, addig a 8 hónapos *Erzsi* leányát lefektette egy csomó szalmára s az 5 éves kis testvérjét mellette hagyta, hogy vigyázzon az apróságra. Ott letette a tarisznyáját is, melyben némi élelmi szerezni kívül egy pakli gyufa volt beletéve. Már mintegy 200 lépésnyire lehettek a gyermekektől, midőn egyszer csak ijedt sikoltozást hallottak onnan s a mint erre oda pillantottak, látták, hogy a szalmacsomó, melyre a kis leányt tették, lángokban áll. Ré-mülten rohantak a lángok felé a szerencsétlen szülők, de mire a tüzes zsaratokból kikaphatták a cseppséget, az már annyira összeégett, hogy borzalom volt rátekinteni. A tüz ugy tá-madt, hogy a nagyobbik leány előkereste a tarisznyában levő gyufát s azzal meggyújtotta a szét hullott szalmaszálakat. Így fogott tüzet az a nyolc éves csemő is, melyen a kis *Erzsike* feküdt s így lett az szegénykének ravatalává. Beszállították ugyan a megyei kórházba, de már megmenteni nem lehetett, az éjjel 12 órákor angyal lett belőle. A szegény szülőket följelentették a kir. ügyészségnek.

— **Baleset.** *Nyikos* István csutora-utcai lakos e hó 10-én kocsijával kiment a szántóföldre. Egy zökkenőnél olyan szerencsétlenül esett ki az ülésből, hogy a kocsit alá került s a kerék jobb felét egészen levágta.

— **Itélet.** A székesfejevári kir. törvényszék *Wollarr* Róza moóri illetőségü hajadont gyermekölés büntette miatt 1 évi börtönrre ítélte.

— **Dupla halál.** Csodálatos biz ez, de úgy történt. E hó 9-én délután 3 órákor a Szabadbattyán közűszeg határában levő malomcsatornából egy öreg ember holttestét fogták ki. A zsebében levő cselédkönyvből kitiint, hogy a néhai *Gödör* Józsefnek hívták és a komárom-megyei *Bana* közűszegből sodorta ide szerencsétlen végzete. A hullát fölboncolták s ekkor megállapították, hogy az öregot szívzselhűdés érte s így fordult bele a csatorna vizébe.

— **A szőlőhegy közbiztonsága.** Alig hihető, de ugy van, hogy a szőlőhegy közbiztonsága nem sokkal áll jobb lábón a Bakonyénál, sőt talán annyival még rosszabb, hogy az elhagyatott *Bakony* rengetegében nem csatangel annyit közveszélyes ember, mint a mi szőlőhegyünkön. A szőlőhegyi közbiztonságra szomorú világot vet az alábbi eset, melyet egy köztisztelőben álló uriember panaszkodt el szerkesztőségünkben. — Vasárnap délután egy általánosán ismert uri család ment sétára a Fiskalis-dűlőtől a budai-ut felé vezető uton. A család egyik leány tagja pár percczel később ment a család után. Alig haladt azonban szőlőhegyi nyaralójuktól pár száz lépésnyire, két előtte ismeretlen ember jött az uton szembe vele, a kik közül az egyik „*Fogjuk meg ezt a leányt!*“ biztatására, a kisasszony felé szaladtak, a ki ijedt sikoltással fordult vissza nyaralójuk felé. A két parasztleány azonban üzőbe vette, s mikor a halálra rémült fiatal hölgynek sikerült kimerülten az udvarra befutni, oda is követték és mikor látták, hogy a hölgy befut az épületbe, éktelen káromkodással távoztak.

Szerencsére a borzasztó rémület és a rettenetes futástól a fiatal hölgynek semmi baja nem lett. Maga az eset azonban elég bizonyítékát szolgáltatja, hogy milyen nyomortóságos közbiztonsági állapotok uralkodnak a szőlőhegyen s éppen azért, a künlakókat figyelmeztetjük, hogy igyekezzenek saját maguk gondoskodni családjuk személybiztonságáról, mert azt, hogy a hatóság ez irányban valamit tenni tudjon, — a mai viszonyok között még remélnünk sem szabad.

— **Az alberlő boszúja.** *Kántor* Antal szabólegénynek, ki a selyem-utcai *Saurant* Lázárnál lakott alberletben, a nyári szezon beálltával nagyon megcsappant a keresete. Szobaasszonya azonban nem tudta eléggé méltányolni sanyaru helyzetét és ki nem fogyott a gyöngéd célzásokból, melyek bizonyos pénzbeli restancziák kiegyenlítésére vonatkoztak. *Kántor* tehát bosszút forralt szűkbeű szobaasszonya ellen s azt tegnap végre is hajtotta, még pedig olyanképpen, hogy 8 frt 50 kr. lakáspénz tartozás hátrahagyásával bucsuzás nélkül tovább állott s egyuttal *Saueranft* nének fölőseges ruhakészletét is magával vitte. A károsult jelentést tett a rendőrségnek.

— **Lopás.** *Pap* János tolnai-utcai selyemfestő tegnap délbén munkásaival együtt ebédelni ment s a mig odajártak, valamely gézen-guz a műhely ablakán bemászott s az egyik segédnek ott talált összes ruhaneműit ellopta. *Pap* jelentést tett az esetről a rendőrségnek, mely a nyomozást megindította.

— **Sötét bűn.** *Fürdös* József né sópányai lakos férjétől már ezeltől három hónappal elvált, de azért egy látszik nem hagyott föl a szeretkezéssel, melynek csakhamar következményei jelentkeztek. Ugyanott lakó édesanyjának, *Kecskeméti* Pálnak bevallotta, hogy anyának érzi magát s hogy szőgyénet elleplezve, ráhajlott a gonosz vénasszony szavára, a ki azt tanácsolta neki, hogy tüntesse el bűnének tanúságát s mindjárt ajánlott is neki erre a célra segítséget *Szabó* Sándorné és *Benedek* Jánosné személyében. A két vén bestia már valószínűleg gyakorlott volt ebbén a mesterségben a mi ezuttal is sikerült nekik, de gyalázatos tettüknek csakhamar nyomára jöttek. A két szőryeteget a minap kísérték be a csendőrök *Fejérvára* és itt átadták a törvényszéknek, a hol majd elfogják venni méltó büntetésüket.

— **Rendőrségi krónika.** *Rattai* *Baqyura* Antal püstyeni illetőségü csavargó 8 napi, — *Kellner* Pál pedig 2 napi rendőri elzárásra ítéltetett. — *Mohácsi* János selyem-utcai lakost hatósági közűg ellen elküvetett kihágásért a rendőrség 2 frt pénzbírságban elmarasztalta. — *Balog* Ferencz törvényszéki bíró szőlőhegyi lakásának udvarából az éjjel ismeretlen tettesek 3 db. hizott ludat elloptak. — *Németh* Róza rácz-utca 37. sz. a lakó kofa ma reggel a piacon *Magyaródi* József feleségével összepörlkedett. Meglehető diszletlen szavakkal illeték egymást, majd belekeveredett a vitába *Magyaródi* is, de vesztére, mert a harezias kofa ugyancsak lekapta tiz körmöről. A három hadviselő felet föl kísérték a rendőrségre, a hol közrend elleni kihágás címén egyenkint 10—10 frt pénzbírságra ítéltettek. *Németh* Róza még azonkívül 10 frt rendbírásággal is sújtották, mert a kihallgatás alatt sem tudta megfőkezni a nyelvet.

— **Értesítés.** Alulírottak midőn tisztelt vendégeinknek szives pártfogásáért hálás köszönetünket nyilvánítjuk Fehérvárról eltávozásunk alkalmából, egyszermind tudomásukra adják, hogy *Balogh* Ferencz fodrásznak nádor-utca 3., kereskedelmi bank épületében mind a havi, mind pedig előfizető vendégeinket átadtuk. Kérjük vendégeinket, hogy hozzá ép oly bizalommal viseltessenek, mint a milyen bizalommal szivesek voltak itántunk viselneti. Midőn hálás köszönetünket ismertetjük, maradunk teljes tisztelettel *Steiner S. Veinstein* I.

INNEN-ONNAN.

Klárka boszuja.

Írta: Biró Lajos.

I.

Apró látszólag sietve típegtek, és kezeivel idegesen szoritotta azt a füzetsomót, a mit mindig magával vitt. Valami nagyon érdekes előadást hallott: a hyperbolikus monometerekről, és azon gondolkodott. Igen, hyperbolikus monometerekről, mert Klárka a leánygymnáziumba járt.

De azért nem kell ám azt gondolni, hogy ő valami rémségesen komoly kisasszony volt. Oh! nem. Bőjos arczokájának minden vonásából pajkos jókedv ragyogott és abban az aranyos kis gödröcskében, ami az ajkán volt, mindig ott leselkedett a dévajság ördöge.

És amikor feltette fűs orrára aranyos zwickéret, akkor egyszerűen ellenállhatatlan volt, aminek természetes következménye az: hogy házamenet mindig egy udvar kísérte, mely a közeli gymnázium hevel-lelkü ifjuaiból állott, a kik el is árasztották ölelkező és egyéb mincképpen szerelmes versekkel.

Mindze azonban épen nem hatott Klárkára. A mióta elhatározta, hogy élete füzétfál az emberiség bajainak orvoslását tűzi ki, igen nagyon megkomolyodott. Azóta teljesen felhagyott minden száraz tudományon kívül álló dologgal. Melységes nagy megvetéssel viseltetett a Kugler-zukorkák iránt, és a szikáta gogd nézte le a kőlétszert; elcsúszott borzasztan imponált neki az az unokahúve, a ki élyan jól ismeri Schoppenhauer, Pareira és Paradi-pontica című munkáját és a ki teljesen otthonos a legújabb tudományok és a szögfüggvények területén.

Mikor hazéért Klárka ott találta tudós unokahúvét: Leót.

Ez a Leó nyolczadik gymnázista volt, nagy buksi, rémségesen sok tudománnyal és megdöbbentően kevés életséggel. Klárkának nagy fúadságja került, míg néháy szót ki tudott vele szólni.

Oh! de ha egyszer elkezdett beszélni! — Klárka elmerengve hallgatta, mikor a más-olttok egyenként beszélt, és szavai úgy hangzottak tülében, mint a legbájosabb zene.

Igaztalan dobta le a füzetsomót és haragosan mondta Leónak:

— Képzeld csak, megint szerelmes verset kaptam.

— Oh! halluzta a személfélt, a mi nála azt jelentette: Szonyosság, ostány! Aztán megvetőleg legyintott a kezével.

Klárka hevesen dobálta szét a Leóyíjt, kalapját, és hirtelen Leóhoz fordult.

— Mondd csak, voltál te már szerelmes?

— Leó vállát vonogatta és megvetőleg mondta: — Én... szerelmes... Soha nem voltam és nem is leszek... Én a tudományok élek!

— Oh! én is! kiáltotta Klárka.

— Leó gyanakodva nézett rá és gnyos hangon szót:

— Oh! te már bizonyosan voltál szerelmes! (Klárka mélyen elpiált.)

— Igen, bizonyosan, mondta Leó diadalmas hangon, észrevéve Klárka zavarát. No! ismerem én a lányokat!

— Honnan kérdezte hirtelen Klárka. Honnan... ismételt a lányokat... tudós fény... kérdezte minden szót külön hangsúlyozva, miközben ravasz tekintettel kényelt a megszorult fia arczát. Honnan? honnan?! ismételte sürgetőleg.

Leó idegesen tépegette az abrosz lecsüngő bojtjait.

— Hát... hát... Homeroszból, bökte ki hirtelen elhatározással.

Klárka nagyon elkomolyodott. Hát hogyne mikor Homeroszról van szó. Szépen beknyugodott abba, hogy a lányokat igen alaposan meg lehet ismerni Homeroszból.

Hallgattak egy ideig aztán Klárka odafordult Leóhoz:

— Én nem hiszem, hogy egyáltalában van szerlem! Hát te Leó? Mit gondolsz?!

Leó olyan arczot vágott, mint a fizika tanárja, mikor magyaráz.

— Szerlem nines! az csak beteges képzelődés. Egy hatalom van csak és ez nem a szerlem, hanem a tudomány! A szerlem csak ideolópás, a tudomány a világot mozgató elem! Különben a

szerlem nem egyéb, mint a természet csellogása, minél tökéletesebb, nevezetesen céljából — fejezte be Leó az előadását, szabadon lopva Schoppenhauerből és ellentétbe keveredve önmagával.

Klárka áhitattal hallgatta és habár nem sokat értett abból, a mit Leó elmondott, tüntető helyeslésekkel kísérte a beszédet és végre azon reményének adott kifejezést, hogy mindkettőjük egész életét a tudomány fogja igénybe venni és soha nem esnek abba a betegségtel, melynek szerelem a neve.

Leó helyeslőleg bólintott...

II.

Nemsokára ezután valami borzasztó történt. Leó verseket kezdett írni, szörnyen sántitó verslábakkal és irázatos rimekkel, de a mi a legborzasztóbb, ezek a versek tetszettek Klárkának.

És... és aztán hát végre is csak ki kell derülnie! szegény és gyalázat ugyan, de Klárka és Leó felfedezték, hogy halálosan szerelmesek egymásba.

Klárka unalmasan találta a felső matézist, és Leó is jobban szerette olvasgatni azokat a csokokat, a melyeket Klárkától lopott, mint Schoppenhauert.

Akkoriban egy fiatal ember járogatott Klárkákhoz. Nagyon szivesen látta a papa is, meg a mama is, mert azzal a tulajdonsággal dicsekedhetett, hogy az apjától egy háromemeletes házat örökölt a bolygásban.

Egy napon, midőn Klárka Leó legújabb versét olvasgatta, melynek az volt a címe: Szívem madarához — Leónak kétségkívül voltak szerelmes ötletei, akkor belépett a mama. Egészen ki volt kelve a képtől s könnyezve sietett Klárkához.

— Leóvonom, édes... egyetlen leányom!

Klárka ijedten várt a mi fog következni. A mama sántát elfájt hangon mondta:

— Édes... leányom!... Milyen boldogság! Fejér ur a háztulajdonos meglátta a kezdet! Milyen boldogság!...

— És azzal a mama felbegt a szobából.

Klárka egyedül maradt. Könnyek jelentek meg a szemében és kétségbeesve nézett maga elé. Hát vége az ő szerelmüknek! Hát nem lehet a Leóé!

A kezébe vette Leó versét százszor megcsófolta minden sorát és sokáig zokogott.

A kétségbeesést hirtelen szilaj düh váltotta fel. Haragosan bepozózkodt a lábaival, és ha akkor ott van Fejér ur, nem tudom mi történik.

— Mi sok halálban merészleg, ezt gondolta magában. Ott meglát egy ember, a ki állig látott tizszer és alínék tíz-anosan fogalma sincs a szögfüggvényekről. Halálban merészleg! Mikor a Leó szereti!

Összeszorította a fogait és úgy látszott, hogy tejeskéfében nagy elhatározások vannak keletkezésében.

— Besszt állok ezért a merészlegért morogta halkán, aztán állt és hosszasan gondolkodott.

Egyszerre felkelt, fölébe szoritotta a kezét és lábaitól kezdve megnyeztet valakit.

— Oh! besszt állok önön, tisztelt Fejér ur, mondta, besszt állok önön.

III.

És csalágyan besszt állott rajta. Fejér ment hozzá.

KÖZGAZDASÁG.

Az önálló vámtarifa.

A magyar kormány a képviselőház decemberi határozatából folyólag elkészítette az önálló magyar vámtarifát és azt az érdekelteknek egy, a folyó hó 14-én megtartandó ankétra szóló meghívó kíséretében meg is küldötte. A magyar korona országai vámtarifájának tervezete egy nagyterjedelmű munkát, a mely sok igen becses statisztikai anyagot halmaz össze.

Maga az anyag oly terjedelmes és a kérdés oly fontos, hogy a kereskedelmi miniszter részéről az anyag áttanulmányozásának kiszabott idő telette kevés és nagyon félő, hogy a meghívottak javarésze éppen ezen indokból nem fog az ankéten résztvenni.

Maga az anket időpontja sincs szerencsésen megválasztva, mert legnagyobb gazdasági munka idején az érdekeltek túlnyomó része el van foglalva, hogy egy bármily fontos kérdéstről tárgyaló ankétre időt nehezen fog áldozhatni. Nagyon is kívánatos volna, hogy az ankét

ösze halasztassék, amikor is egy egyeseknek, mint a meghívott szaktestületeknek is alhalmuk volna állásfoglalásukat részleteeseb, formába önteni és nézeteiket megismertetni.

A megjelent munkátot a napi sajtó változó érzelmekekkel fogadta, a legnagyobb rész azonban az egész munkátot és magát az ankéte is teljesen feleslegesnek tartja. Habár magára a munkátra néve ily szigorú kritikát magunk nem gyakorolhatunk, mert ez tényleg sok oly becses adatot tartalmaz, amelyet a mult vámpolitikájának elbírálásánál hasznosíthatunk, mégis egy ily általános vámtarifa kidolgozását és e célra egy ankét összehívását ez idő szerint magunk is nem nagy gyakorlati értékkel bírónak tartjuk.

A kereskedelmi miniszter elnökte alatt tartandó értekezlet tehát akadémikus értékkel bíró diskussió lesz — gyakorlati szempontból bírálva el azt. Kétségtelen azonban, hogy elvi jelentőség tekintetében ezen értekezlet nagy horderővel bír saját vámpolitikánk jövő alakulására néve.

Az előttünk fekvő munkát határozottan agrárirányú, amit nem úgy értelmezünk, mint a napi sajtó egy része, hogy benne az agrártermények egyoldalú védelemben részesülnek, hanem aként, hogy a védvamos irányzat, mely az egész munkátot átvonul, egy a mezőgazdasági, mint az ipari termelés érdekeivel számol.

Ez mindenesetre örvendetes és megnyugtató eseményünk néve, mert az agrár irányzatnak a vámpolitikában való érvényesülését remélni engedni, legyen akár közös, akár önálló vámtarifánk. A kormány a jelen munkátban kontemplált agrárvámokat sem a közös, sem az önálló vámtarifát mellett nem eszközhetheti, nem különösen a közös vámtarifát mellett, a midőn a közösség fenntartásáért Magyarország csak kirpótoltatik, ha a mezőgazdaság vámvédelemben részesül. Tanulságos lesz maga az ankét a kormányra néve is, a memyiben az osztályok nézetét a jövő vámpolitikája tekintetében alkalma lesz megismerni. Tanulságos lesz az ankét az egész országra néve, mert egy ily, minden trmelési ágat a legközelebb érdeklő kérdésben az eszmecsere sohasem árthat. Épp ezért kívánatos, hogy a mezőgazdasági érdekek képviselői az ankéten merül számosabban jelenjenek meg és ott ezen érdekek képviselőiben a vámpolitikai kérdéseknél kifejlő, mindenesetre érdekes vitában részüket kivégek. Részünkről minden kedvező alkalmat meg kell ragadni arra, hogy azon irányzat, amelynek érvényesülését közlünk, a gyakorlatban érvényesüljön, mert ezen eszmék érvényesülésére sehol sincs égetőbb szükség, mint épp a vámpolitikában és sehol sem oly kedvező az alkalom, mint most, amidőn a jövő vámpolitikájának alapját kivívott megjelölni a folyó hó 14-én kezdő ankét.

Messze vezetne a terjedelmes munkát részleteire kiterjeszkedni és csakis általánosságban jegyeznünk meg annyit, hogy az eltekintve a gyakorlati jelentőség hiányától és egyes pótlások szükségességétől, az agrárérdekeket nagyban és általában kielégíti. Nagy hiánya a vámtarifáról szóló törvénytervezetnek az, hogy az agrárvámokat, különösen a fontossabbakat az általános vámtarifáról szóló törvényjavaslattervezet meg nem köti, minimálisnak ki nem jelenti, holott pedig bő tapasztalatunk van arra néve, hogy az általános vámtarifa tételei csak arra jök, hogy azokból a kereskedelmi szerződések kötésénél a kormány minél többet lealkudjon. Az ily alapokon bármily erős vámvédelmi irányzattal megolgotott vámtarifa sok értékkel nem bír, mert sohasem bizonyos, hogy az ez alapon köntendő kereskedelmi szerződések ezen vámvédelmet meynyire fogják megbontani. Második hiánya a törvényjavaslat tervezetnek, hogy az örlési engedély fenntartatik még az önállóság esetét is tekintetbe véve, amikor fenntartása és engedélyezése pedig éppen akkor a legkevésbé indokolható, ha nagy nyerskivittel rendelkező külön vámtarifát leszünk.

A magunk részéről érdekekkel nézünk a vámtarifát elé, mert ha az értekezlet és az eléje terjesztett munkálatnak politikailag gyakorlati értéke nines is, a munkátban foglalt statisztikai adathalmaz és az értekezleten fel-

merülő eszméjére bő és értékes anyagot fog szolgáltatni, a jövő vámpolitika alapja kidolgozásához.

* **Kerületi fogyasztási szövetkezetek nagygyűlése.** E hó 3-án Németh János igali h. püebanos kezdeményezése folytán a Somogy megyében léteső fogyasztási szövetkezeteket Igalban közös értekezletet tartottak, melyen képviselve voltak az igali, toponári, güllei, acsai, andócsi, szent-balázsi, sántosi, simonfai, kapos-kereszturi, cserenfai és a szomszédos Tolnamegyéből a szakcsi és naki fogyasztási szövetkezetek. Az értekezlet tagjai elhatározták, hogy felhívást bocsátanak szét az összes fogyasztási szövetkezetekhez, hogy ügyeik egyöntetű vezetésére és egy országos áruárakir felállítására céljából országos gyűlést tartsanak Budapesten. Az akció megindítására öttagnó bizottságot választottak, az országos nagygyűlés időpontjául pedig a katolikus körök országos szövetségének nagygyűlését jelölték meg.

* **A gabona forgalom csökkenése.** Hogy a gabona forgalom az utolsó időben milyen csekély mértékre szállott le, mutatja ama tény, hogy a magyar kir. államvasutak vonalain a múlt június hó utolsó hetében összesen csak 1,265 kocsi rakomány gabona került földadásra, a mi a tavalyi megfelelő heti földadásnál 2,037 kocsival kevesebb. — Az év eleje óta június hó végéig pedig az összes gabona földadás 57,860 kocsi rakomány volt, a múlt év első felében pedig 95,101 kocsi, az idén tehát 37,241 kocsi, vagyis kerek összegben 40 százalékkal kevesebb.

* **Állatjárvány a megyében.** *Lépfene:* Sár-bogárd 1 udvar. *Veszétség:* Czece 2 u., összesen 1 község 2 udvar. *Rühkór:* Sárkeresztur 1 udvar. *Sértésvész:* Aba 8 p., Alesuth 1 u., Czece 3 u., Csókakő 18 u., Felsőuth 14 u., Gárdony 1 u., Herzegfalva 6 u., Igar 7 u., Káloz 3 p., Lovasberény 9 u., Moór 1 u., N.-Loók 1 u., Pákoz 3 u., Polgárdi 4 u., Pusztá-Egres 1 u., Sárkeresztur 5 udv., Sárosd 19 u., Szabad-Battyán 1 pta, Seregélyes 1 u., Sóskut 20 u., Sós-patak 5 u., Szent-Ágosta 3 u., Tárnok 10 u., összesen 23 község.

A budapesti gabnatözsdé.

— A Fejérmegyei Napló: eredeti távirata. —

Budapest, 1898. július 12-én.

Úgy tegnap, mint ma a gyér kínálattal szemben a malmok nagy vásárlókedvet tanúsítottak és jobb minőségű árért szívesen fizettek tegnap 50-75 krral. — ma pedig további 25-30 krral magasabb árt.

A készáru hivatalos jegyzése a budapesti áru- és értéktözsdé szokásai szerint készpénzben 100 kgm. után:

Fejérmegyei áru:	74 kgm.	11-90.—12-05.
	75 "	12-15.—12-20.
	76 "	12-25.—12-30.
	77 "	12-40.—12-50.
	78 "	12-55.—12-65.
	79 "	12-65.—12-70.

Határidő-üzlet. Irányzat teljesen változatlan.

Buza	őszre	8-72 frt.
Rozs	"	6-80 frt.
Zab	"	5-71 frt.
Kukoricza	"	5-06 frt.
"	1899. júliusra	4-30 frt.

NYILT-TÉR

Olcsó pénz.

Törlesztéses jelzálog kölcsön

4¹/₂ % kamat

mellett kapható földbirtokokra és

székesfehérvári

házakra is.

A kölcsön összeg kifizetése nem jelzálog papirokban, hanem

készpénzben

történik.

Bővebb felvilágosítást ad a szerkesztőség.

* E rovatban közöltékért teletöltséget nem vállal a szerkesztőség.

ELADÓ HAZ.

Egy 8—9 évig adómentes 1000 frtot jövedelmező ujonan épült

HÁZ

nagy udvar, kert és kitünő ivóvizet szolgáltató kuttal, istállóval — szabadkézből jutányos áron

ELADÓ!

Tudakozódhatni Szirkovits G. M. Kossuth-utcai üzletében és a háznál Zöldfa-utca 27. szám alatt.

Hirdetések

felvételnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

Van szerencsém tisztelt vevőimet értesíteni, hogy sikerült

CZEMMEL és MAUHEIM

Budapesti hirneves szabó-czég volt beltagját

CZEMMEL GYÖRGY

urat

üzletemhez társul megnyerni, kinek elismert szakértelme kezességet nyújt arra, hogy 30 év óta fennálló üzlet régi jó hirneve és tekintélye vevőim pontos és lelkiismeretes kiszolgálása által is biztosíttassék.

Magamat a t. közönség becses pártfogásába ajánlván maradtam

tisztelettel

Özv. Heller Mórné,

Nádor-utca Töltényi ház.

Ajánljuk

római katolikus egyéneknek

az

„UNIO CATHOLICA“

biztosító szövetkezetet

tűz és jégkárok + + +
+ + elleni biztosításnál.

OLCSÓ DIJAK! — JÓ FELTÉTELEK!

Csak róm. katolikusok

biztosítása fogadtatik el.

Az „UNIO CATHOLICA“ dunántuli felügyelőségének vezetője

NÉMETH ÖDÖN főfelügyelő.

Bővebb felvilágosítással szolgál a szerkesztőség.

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfehérvár, (Pollák cipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meglepő olcsó árakért adnak el.

Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon	30 rőfös kitünő minőség	ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 " kanavász	30 " " "	" 7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 " Rumburgi	50 " " "	" 25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szíves pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel.

STEININGER SÁNDOR.

ALAPITTATOTT: 1858. ÉVBEN.

CONCORDIA TEMETKEZÉSI VÁLLALAT

ÉRCZ ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁR.

Nagy raktár
SZEMFEDELEK, VÁNKOSOK,
 halotti öltönyök, madraczok,
VIRÁGOK, FÁTYOLOK SIRKOSZORUK ÉS
 VIASZGYERTYÁKBÓL.

DÜSAN FELSZERELT RAKTÁR
 egyszerű és díszes
ÉRCZ ÉS FAKOPORSÓKBÓL,
 minden színben és nagyságban
AZ ÖSSZES VERSENYT TULSZÁRNYALÓ
OLCSÓ ÁRAKON!

PFINN JÓZSEF

Sürgőnyczim:
CONCORDIA
 TELEFON: 79. SZÁM.

SZÉKESFEHÉRVÁR

Telep: Palota-utca 12. sz. A „FEKETE SAS” SZÁLLODA ÁTELLENÉBEN.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a már 40 év óta fennálló

TEMETKEZÉSI VÁLLALATOMAT

a jelenkor minden igényeinek megfelelőleg **teljesen ujjannan** rendeztem be, s gyárosaimmel való régi összeköttetésem révén temetkezési cikkeimet úgy a helybeli, mint a vidéki közönségnek a **legmérsékeltebb árakon** bocsájthatom rendelkezésére.

Temetések **teljes rendezését** úgy **helyben** mint **vidéken elvállalom**, mikor is szobák, folyosók, kapuk behuzását a legkényesebb ízlésnek megfelelőleg eszközölöm.

Saját halotti kocsijaimat

a következő árakon ajánlom:

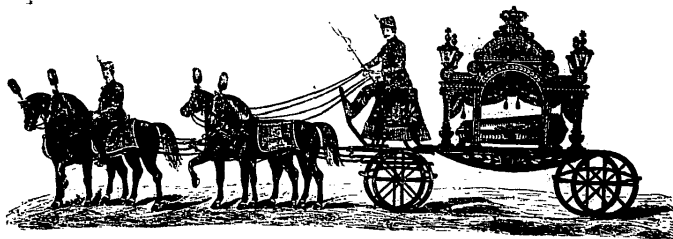
Diszes fekete ezüstös nyitott halotti kocsi

2 loval **3 frt.**, 4 loval **5 frt.**

Diszes kék fehér ezüstös nyitott halotti kocsi

2 loval **3 frt.**, 4 loval **5 frt.**

Diszes fehér aranyozott üveges gyermek halotti kocsi 2 loval **2 frt.**

REMEK KIVITELÜ

üveges fekete ezüstös gyászkocsi, keszoru vivő díszkocsi

SAJÁT LOVAIMBÓL ÖSSZEÁLLITOTT * * * * *

* * * * * KETTÓS ILLETŐLEG NÉGYES FOGATTAL.

HULLÁKNAK

az ország bármely vidékére * * *

* * * * * leendő elszállítása.

NEMESI CZIMEREK
 IZLÉSES ELKÉSZITÉSE.

TÁVIRAT UTJÁN ÉRKEZETT
 MEGRENDELÉSEK

azonnal és pontosan eszközöltetnek.